

ת"פ 21166/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21166-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אבי קורונל, מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתיק זה וכן בכתב אישום מתוקן בתיק אשר צורף.
2. בתיק זה שבכותרת, הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע **עבירת איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק **העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**").
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק שבכותרת (**במ/1**), בו הודה הנאשם, ביום 5.4.20 בשעות הצהריים איים הנאשם על המתלוננת, פרודתו (להלן גם: "**מתלוננת 1**"), באמרו לה שלא תנסה אותו, כי הוא קיצוני מאד וכי ישבור לה את כל הבית על הראש.
4. כמו כן הורשע הנאשם על פי כתב אישום מצורף בת"פ 50554-03-22, על פי הודאתו בביצוע עבירת **תקיפה סתם - בן זוג (ריבוי עבירות)** - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בעבירת **ובריבוי עבירות איומים** - על פי סעיף 192 לחוק העונשין.
5. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 50554-03-22, בו הודה הנאשם, אזי ביום 4.3.21 עת הגיע הנאשם לביקור ילדיו המתגוררים עם גרושתו בדירה השייכת לו (להלן גם: "**מתלוננת 2**"), נתגלע ויכוח במהלכו קילל אותה הנאשם ואמר לה "**את תשלמי על העצבים עליה**" וכן אמר שהילד ישלם על זה בנסיעה. בנסיבות אלה ירק הנאשם על המתלוננת מספר פעמים והכה עם ידו ברגלה, באופן שהעיק את הכפכך שעל רגלה, בעט בשקית אשפה ושפך תכולתה על רצפת הבית. כשנה עובר למועד זה, זרק הנאשם כרית אל עבר המתלוננת עת

שכבה במיטה ופגע בפניה.

בנוסף, בליל 5.10.20 שלח הנאשם הודעה מאיימת למתלוננת אשר תכנה בין היתר **"...את תשלמי על היום על אתמול על מחר את תשלמי! ... לא אניח לך גם מהקבר"**.

ביום 28.3.19 במסגרת שיחה טלפונית בין הנאשם למתלוננת קילל אותה והשמיע איומים רבים וחוזרים בפגיעה בגופה, בין היתר באמרו לה **"אני אראה שאת לא עושה כלום עד עשר אני שובר עלייך את כל הבית... "** וכן **"יהיה רצח מחר. יהיה טירוף מחר, יהיה טירוף. כולם יקבלו מכות.. אני רוצה ללכת על הקבר שלך"**.

6. במסגרת הסדר דינוי נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר לבקשת הסנגור התייחס גם לסוגיית אי ההרשעה.

7. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקירי שירות המבחן.

בתסקירו הראשון, מיום 13.12.21 עמד שירות המבחן על סיכון להישנות העבירות ברמת חומרה נמוכה, אך העריך כי שילובו של הנאשם בטיפול יפחית את הסיכון המשתקף וכי הנאשם יכול להיתרם ממנו. הומלץ על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם על מנת לבדוק התאמתו של הנאשם למסגרת טיפולית ביחידה למניעת אלימות בעיר מגוריו.

בתסקירו המשלים מיום 3.4.22 המליץ שירות המבחן על אפיק שיקומי טיפולי בעניינו של הנאשם. יחד עם זאת, לאור קיומו של תיק נוסף פתוח (אשר צורף בהמשך ההליכים לתיק זה) ואי המצאת מסמכים רלוונטיים, לא בא בהמלצה על אי הרשעה בעניינו של הנאשם.

8. הצדדים טענו לעונש בפניי. עמדתה של המאשימה למאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

הסנגור לא שב בטיעונו על עתירה להימנעות מהרשעה ועותר לאימוץ המלצות שירות המבחן.

הערכים המוגנים

9. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו בפרט, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש

באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מתחם הענישה

10. יש לקבוע, כי לחלק מן המעשים, הכרוכים בשיחה יזומה למתלוננת או משלוח הודעה כתובה, קדם תכנון, אף אם קצר טווח. יתר המעשים בוצעו בעידנא דריתחא, בלא תכנון שקדם להם וברקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת.

11. אמנם יש לקבוע, כי עצמת האלימות במקרה זה אינה במדרג הגבוה. חומרת עבירות האיומים נלמדת מאידך, מעצם החזרה על מעשי העבירה והשמעת האיומים כלפי שתי מתלוננות, בנות זוג. ניכר, כי ברקע הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות אבדן שליטה על כעסיו.

12. הנזק אשר נגרם למתלוננות בעקבות האיומים הנו נזק של הטלת מורא ופחד. לכך מתווספת תחושת ההשפלה הנלווית בעקבות יריקות חוזרות אל עבר פניה של מתלוננת 2.

13. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם כולל ביחס לכל האירועים הנע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 3077/16 פלוני נ. מדינת ישראל (מיום 2.5.16) נדחתה בר"ע על חומרת עונשו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואשר הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וזאת חרף עבר פלילי ישן וגירושין. בנסיבות אותו מקרה, בו במהלך ויכוח בין המבקש לאשתו דחף את המתלוננת לעבר "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה" נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 361/16 עזאם נ. מדינת ישראל (מיום 16.3.16) נדחתה בר"ע בעניינו של נאשם אשר עונשו במחוזי הופחת מ10 חודשי מאסר ל 7 חודשי מאסר בפועל בעקבות הרשעתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג לאחר שתקף את אשתו וגרם לה חבלות של ממש לאחר שחזרה בשעות מאוחרות הביתה. בנסיבות אותו עניין קבע בית המשפט מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין דובר

על נאשם הסובל מ-100% נכות בגין מחלת האפליפסיה אשר בענייננו הוגש תסקיר שלילי.

רע"פ 3463/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 25.5.15) הנאשם הורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד, על פי 3 אישומים. נקבע, כי מתחם הענישה ההולם למעשה התקיפה באמצעות חגורה, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זהה, קבע בית משפט השלום, לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הושתו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובר"ע נדחו.

עפ"ג 3429-11-15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 6.11.16) המערער הורשע בעבירת אימים ובניסיון לתקוף את גרושתו, האימים הופנו תוך הפניית סכין לגופו וניסיון התקיפה היה באמצעות סירים וקסדה שהשליך לעבר גרושתו ולא פגעו בה. כן הורשע בהחזקת 0.74 ג' קנבוס. נקבע מתחם עונש הולם כולל הנע בין מספר חודשי מאסר שיוטלו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. עונשו הופחת בהליך הערעור מ-6 ל-3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בנסיבות של תסקיר שירות מבחן חיובי ושיקולי שיקום.

רע"פ 1293/08 קורניק נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו) נדחתה בר"ע של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירות אימים כלפי בת זוג והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

14. הסנגור טוען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות בלא שהפנה לפסיקה.

15. בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין ולאור עמדת המאשימה מוצאת אני להורות על קביעת מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשי הנאשם, אותם יש לראות כ"אירוע אחד" המורכב ממספר מעשים. זאת לאור הדמיון בשיטת הפעולה ודפוס של השמעת אימים ואלימות במדרג נמוך ברקע ויכוחים עם בנות זוג.

16. נסיבות האלימות בחלק מהמקרים אליהם מפנה המאשימה חמורות מנסיבות ענייננו. אין לגזור ממקרים אלו גזירה שווה לענייננו ביחס להשמעת אימים חוזרים ואלימות קלה במדרג הנמוך. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, מדרג חומרת האלימות והאימים ומאידך העובדה כי מדובר באירועים חוזרים כלפי שתי בנות זוג לשעבר, מוצאת אני לקבוע מתחם עונש הולם למעשי העבירה הנע בין 5-14 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

17. הנאשם גרוש, אב ל 4 ילדים משתי נשים בגילאי 3-7. עובד בעבודות מזדמנות. הנאשם מקבל קצבת נכות מביטוח לאומי על רקע פוסט טראומה.

18. הנאשם נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה בכתבי האישום המתוקנים. בכך חסך העדת המתלוננות זמן שיפוטי יקר.

19. הנאשם נעדר עבר פלילי.

20. בעניינו של הנאשם הוצע אפיק שיקומי טיפולי.

21. בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מיקומו בחלק התחתון של מתחם הענישה.

סטייה משיקולי שיקום

22. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שכותרתו "שיקום" מקנה לבית המשפט סמכות לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא "כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

23. בעניינו של הנאשם שירות המבחן התרשם כבר מלכתחילה מקיומו של סיכון לחזרה על מעשי העבירה ברמת חומרה נמוכה והעריך, כי שילובו של הנאשם בהליך שיקומי יסייע בהפחתת הסיכון להישנות העבירות. במסגרת תקופת הדחיה, נבחן שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית ביחידה למניעת אלימות בעיר מגוריו. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם ואף נוכח כי הירתמות הנאשם להליך הטיפול הפחית את הסיכון להישנות העבירות.

24. נכון הוא, כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ניתן טרם צירופו של ת"פ 50554-03-22 לתיק זה, אשר מרבית העבירות מיוחסות לנאשם כלולות דווקא בו. אולם, וכפי שעולה מן התסקירים, שירות המבחן מודע היה לתיק הנוסף הפתוח כנגד הנאשם והמלצותיו ניתנו כשמידע זה מונח בפניו.

25. אין להקל ראש בעבירות אותן ביצע הנאשם. יחד עם זאת, סוג העבירות שבוצעו ומידת חומרתן אינו נמנה על אותן עבירות אשר בגינן ימנע בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. במקרים מסוג זה, עשוי טיפול שיקומי מוצלח להיטיב עם כלל הנוגעים בדבר לטווח ארוך ובפרט בשים לב לכך כי בעניינו מטרת ההרתעה הושגה, כפי שניתן להיווכח מתסקירי שירות המבחן ואף מדברי הנאשם במילתו האחרונה.

26. כאמור המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר בעניינו הוצגו סיכויי שיקום טובים. מן התסקירים ניתן ללמוד אודות נזקקות טיפולית ברמה גבוהה. שילובו הראשוני של הנאשם בהליך עלה יפה ושירות המבחן התרשם בהתאם מהפחתת הסיכון לחזרה על העבירות. מלבד שיקולי שיקומו של הנאשם, אין להתעלם מן הפגיעה בבני משפחתו של הנאשם, ארבעת ילדיו התלויים בו, ככל שיוטל עליו עונש מאסר, לרבות לריצוי בעבודות שירות, אשר בעקבותיו תפגע יכולתו לפרנסם ולשלם מזונות.

27. בנסיבות אלו, מוצאת אני להורות על סטייה ממתחם העונש ההולם ואימוץ המלצות שירות המבחן להטלת

ענישה שיקומית על הנאשם בדמות צו מבחן לצד ענישה הרתעתית בדמות מאסר על תנאי. על אף המלצתו של שירות המבחן להטיל קנס, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי לנכון להשית קנס אלא התחייבות כספית אשר גם היא תהווה גורם הרתעתי.

28. צריך הנאשם לזכור, כי הטלת צו מבחן אינה רק הושטת יד, כי אם העמדתו במבחן וכחריב המתהפכת מעל ראשו, כי אם לא יעמוד בו ישוב לגזירת עונשו.

29. לאור כל האמור הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

א. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במסגרתו יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן ובכלל זה כל טיפול אשר נדרש על ידו.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים, ויורשע עליה בדין.

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, להימנע מלעבור עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים בתוך 3 שנים מהיום.

אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.